

Det er Oslo. Det er natt. Året er 2004.

Den 44 år gamle svensk-colombianske bygningsarbeideren, tobarnsfarenen Robert Michael Aconcha-Kohn har psykiske problemer. Han raserer rommet sitt på Ansgar hotell. Politiet blir tilkalt. De kommer med tre biler og sju mann. Robert har fråde og blod rundt munnen.

Politiet opplevde Robert som rabiatt, psykotisk og vanskelig å håndtere. Politiet bruker pepperspray og Robert roer seg ned. Politiet fester hendene hans i håndjern bakpå ryggen og binder føttene fast. Politimennene er redde for at de skal bli smittet ved at han spytter eller biter. En av dem finner ei anorakkhetta på hotellrommet. Førlåt, sier Robert.

De binder hetta foran ansiktet hans. En politimann tar tak i Roberts høyre arm, en i venstre. En i høyre fot, en i venstre. De går ned alle trappene fra fjerde etasje. Roberts hode, fortsatt med anorakkhetta på, vender ned. Han har kun truse og anorakkhetta på seg. Robert er fortsatt rolig.

Tre politibilene kjører i følge til legevakta. Dette fordi de frykter at Robert skal bli rabiatt igjen. Anorakkhetta er fortsatt på og han ligger med ansiktet ned i et mykt sete.

Turen tar 16 minutter. Robert blir lagt på båre, fortsatt med hetta på. "Er det noe liv her da", sier en av politimennene i det de fjerner anorakkhetta.

Legen ser at Robert er livløs og blå i ansiktet. Det forundrer ham at politimennene ikke skjønner alvoret i at Robert er blå i ansiktet. Robert er død.

Det er fortsatt natt. Bare en av de sju politimennene vil la seg avhøre. De seks andre ønsker å dra hjem og kvile først.

SEFO og statsadvokaten henlegger saken. Riksadvokaten tar opp saken og finner ikke å kunne anklage noen av politimennene for å ha opptrådt på en måte som kvalifiserte for anklage fordi det var uklart a) hvem som hadde ansvar for å sette på hetta, b) for å sjekke Roberts tilstand og c) for å fjerne hetta.

Oslo politidistrikt får en foretaksstraff på 50 000 kr.

HVEM

VAR EUGENE EJIKE

OBIOORA

av Ingeborg Eliassen

Alt kan skjer nå to menn forsøke å skape orden i kaos.

To sterke viljer møtes. Det er det som skal til for å starte et klassisk drama. Dette har blitt et "dokudrama" med flere spørsmål enn svar.

Vi var ikke der.

Noen har sagt at noen sa...

Noen har forklart at noen gjorde....

Kabalen går ikke opp.

Vi vet hvordan dette drama endte. Men vi vet ikke hvorfor det endte slik.

Menneskelig svikt? Systemfeil?

Mange har gjort seg opp en mening, også folk som ikke har satt seg inn i saken. Vi er bare sikker på en ting: Dette må ikke skje igjen.

Vi har stilt spørsmål til mange forskjellige mennesker i forbindelse med forarbeidet til stykket. Takk til alle som har delt sin kunnskap, sine tanker og synspunkter med oss.

Men vi har flere spørsmål:

Får politifolk tilstrekkelig opplæring og trening i å takle sine egne følelser og fordommer?

Får ansatte på landets NAV-kontorer god nok opplæring og trening i å gi de som trenger hjelp en verdig mottagelse og behandling?

Politiet ønsker ro omkring denne saken. Det ønsker ikke vi. Det er viktig for demokratiet vårt at folk bryr seg. Vi ønsker å bidra til å holde debatten varm. På grunn av debatten i media, rundt middagsbord, på punktdemonstrasjoner, ja, overalt der mennesker møtes, har Sør-Trøndelag politidistrikt fått gjennomført en viktig undersøkelse, *Tillit på prøve*, om rasisme i politiet og de har invitert britisk politi for å lære av deres erfaringer. Debatten har også ført til endringer i pensum på politiskolen og nå vet alle: Halsgrep er ulovlig unntatt i nødverge. Mageleie kan være livsfarlig.

I 2004 døde Aconcha-Kohn mens politiet transporterte ham til sykehus. Den saken fikk kun en liten notis i media. Kunne flere avisartikler og et engasjement fra grasrota den gang, ha ført til at våre politifolk hadde fått bedre kurs i førstehjelp? (mer om dette på baksida av programmet)

Vi må fortsette å bry oss. Vi må kreve åpenhet og politiet må innse at det å innrømme feil og rette på mangler er det som skal til for å skape tillit.

Et av vitnene i Obiorasaken : "Jeg tenkte at demonstrantene var naive, men jeg er imponert over hva de har fått til." Våre myndigheter skal takke for det engasjementet som folk har vist.

Eugene Ejike Obiora, vi skal ikke glemme deg.

Oslo 4. mars 2008
Ingeborg Eliassen

Manus: Ingeborg Eliassen
Idé og Regi: Cliff A. Moustache

med:

Samuel Noko,
Mads H. Jørgensen
Tani Mathias Dibasey Hansen,
Kamelia M. Fjeld og Giulia Roi

Stemmer:

Frank Thomas Andersen
Håkon Brynjulvsrud
Ole-Christian Gullvåg
Ragnild Hilt
Marius Kleppe Kolstad
Robert Rustad Amundsen
Kristine Tranås
Ida Marie Vik

Scenografi: Karen Schønemann

Lysdesign: Tord Eliassen

Lys: Ali Djabbary

Lyddesign: Håkon Brynjulvsrud

Lyd og video: Ole Jørgen Løvås

Scenearbeidere: Tin Kyi Aung Eiril Kristiansen
og Benjamin Kwamé Brun

PR: Dominic Reuben

Fotograf: Raymond Alv Kristiansen Egge

Produsent: Jarl Solberg

Takk til:

Liv Aakvik
Mette Brantzeg
Tore Oksholen
Kari Saanum
www.krevrespekt.no

støttet av FrittOrd og Norsk kulturråd